

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 114 (5808)
24.
SEPTEMBRIS
SESTDIENA
1988. GADS
Maksa 3 kap.

● Nina Pomazanska (attēlā) kopš 1980. gada Līvānu 2. vidusskolā veic propagandistes pienākumus. Viņa allaž ļoti rūpīgi gatavojas nodarbībām, studē pirmavotus un dažādu literatūru. Par galveno propagandiste uzskata klausītāju ieinteresētības paaugstināšanu, mācību saistību ar kolektīva ikdienas dzīvi. Tāpēc viņa plaši pielieto aktīvās apmācības formas, uzdod klausītājiem gatavot referātus, kā arī veikt citus praktiskus uzdevumus. Nina Pomazanska, kura ir viena no labākajām propagandistēm rajonā, apbalvota ar Lenina Goda rakstu.

J. SILICKA foto

(Citus Vissavienības propagandistu dienai veltītus materiālus lasiet laikraksta 2. lapusē.)

Galvenais — godprātīgs darbs

Rit trešā darba nedēļa studentu un arrodvidusskolu talcinieku vienībām. Turpinās arī to sociālistiskā sacensība.

Aizvadītajā nedēļā visvairāk veikusi Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas grupa, kura strādā padomju saimniecībā «Rušona». Mainās norma pa nedēļu izpildīta par 117 procentiem. Grupas vecākā ir M. Kursīte.

Savu iepriekšējās nedēļas līdera pozīciju pret 2. vietu no mainījuši RPI talcinieku grupa (K. Marksa kolhozs). Studenti uzdevumu veikuši par 80 procentiem. Grupas vecākais — G. Strautmanis.

Sasparojušies un no pēdējās uz 3. vietu izvirzījušies padomju saimniecībā «Rušona» strādā-

jošie Rīgas 15. profesionāli tehniskās vidusskolas audzēkņi. Mainās normu viņi veikuši par 73 procentiem. Grupas vecākais — V. Nevja.

Tikai nedaudz atpaliek Rīgas 15. PTV (M. Gorkija kolhozs) un Rīgas 3. PTV (padomju saimniecība «Rudzāti») talcinieki. Vērtējuma tabulas lejasgalā ir Rīgas jūrskolas kursantu (Raiņa kolhozs un kolhozs «Nākotne») talcinieku grupas.

Protams, nav viegli strādāt, jo laiks ir drēgns, arī lauki mitri. Tāpēc īpaši svarīga šobrīd ir saimniecību ieinteresētība un rūpes par talciniekiem. Un pašu godprātīgs darbs.

S. JOKSTE

Pārveides ceļos

Parakstīts protokols Nr...

● Rūpnīcas ir kā cilvēki: vispirms izbauda jaunību, sasniedz brieduma gadus, pēc tam — noveco. Atšķirībā no cilvēkiem, kuriem šie procesi ir neatgriezeniski (lai cik skumji tas arī nebūtu), rūpnīcām dota laimīga iespēja iegūt otru (varbūt pat trešo un ceturto) dzīvi. Bet — ne bez cilvēku līdzdalības. Mans sarunas biedrs ir viens no viņiem — Līvānu koksnes konstrukciju rūpnīcas galvenais inženieris D. JEGOROVS, kurš nesen pabijis Polijas Tautas Republikā.

— Cik man zināms, jūsu brauciens uz PTR nebija tūrisma ceļojums. Jūs devāties dienesta komandējumā. Kādēļ tas bija nepieciešams?

— Es patiešām neizprotu cilvēkus, kuri ir pārliecināti, ka tehnoloģiskā iekārta, lai kāda tā nebūtu, kalpos mūžīgi. Acīmredzot arī mūsu uzņēmumā viens otrs uzskata: ja reiz koksnes skaidu plātņu ceļā uzstādīta importa iekārta, tad — uz mūžīgiem laikiem. Taču pēc firmu noteiktajām normām iekārtu kalpošanas maksimālais ilgums ir desmit gadi. Koksnes skaidu plātņu ceļš darbojas jau tieši desmit gadus. Pie tam — te strādā četras maiņas. Laiks padomāt par ceļa kapitālo remontu un modernizēšanu. Pie tam — domājot par ražošanas rentabilitātes tālāku paaugstināšanu.

Tas arī pamudināja mūs uzsākt konkrētas sarunas ar kolēģiem Polijā. Viņi izrādīja patiesu interesi par Līvānos ražotajām mājām un apmaiņai solīja dot jaunus iekārtas.

— Tātad tā būs tieša, ekvivalenta apmaiņa?

— Jā. Polu «Prozepak» — rūpnīcas objektu projektēšanas un apgādes uzņēmums — specializējas kokapstrādē. Pilnīgi reāli iespējams, ka mēs kļūsim par labiem partneriem. To apliecināja arī tikšanās ar firmas ģenerāldirektoru, kas bija noorganizēta Maskavā šī gada jūlijā. Šajā tikšanās reizē parakstīja arī pirmo protokolu — par tiešu sakaru nodibināšanu. Drīz pēc tam no saviem nākamajiem partneriem saņēmām uzaicinājumus apmeklēt Polijas Tautas Republiku, lai iepazītos tur ar koksnes skaidu plātņu ražošanu, kā arī ar firmu vispār. Apmeklējuma nolūks bija arī uzsākt jau konkrētākas sarunas.

— Jūs, protams, priekšlikumu pieņēmt...

Mūsu delegāciju, kuru vadīja republikāniskās apvienības «Lauku celtnieks» priekšsēdētāja vietnieks I. Niedols, poļi uzņēma sirsnīgi. Mūsu uzturēšanos PTR jo interesantāku padarīja piesātinātā pasākumu programma — strādājām Varšavā, apmeklējām arī Poznaņu un Krakovu. Tikāmies ar vojevodistu vadītājiem, partijas darbiniekiem, jaunatnes organizāciju pārstāvjiem. Mani izbrīnīja tas, cik liela loma saimnieciskās darbības vadīšanā uzticēta jauniešiem — viņu pārstāvis ir jebkura uzņēmuma direktora «labā roka».

Pēc manām domām, tūs pirmām kārtām interesēja tas, kādu attīstības līmeni šajā zemē sasniegusi mājbuve laukos?

— Neapšaubāmi. Lūk, pie kādiem secinājumiem es nonācu: šajā jomā aktuālās problēmas mums ir visai līdzīgas. Seit plaši izvērsusies individuālā celtniecība. Vienlaikus ļoti jūtams būvmateriālu trūkums. Arī Polijā ir rūpnīca, kura ražo saliekamās mājas, taču to rūpnīciskā gatavība ir daudz zemāka nekā pie mums. Arī jaudas nav tik lielas. Tādēļ perspektīvā ir pilnīgi reāli nodibināt abpusēji izdevīgas attiecības.

Kādi ir mūsu brauciena rezultāti? Parakstīts protokols par tiešu sakaru nodibināšanu ar uzņēmumu «Prozepak», sastādīta mūsu sadarbības programma tuvākajiem pieciem gadiem, kā arī apakšprogramma šim gadam. Saskaņā ar šo programmu esam apņēmušies jau tagad piegādāt Varšavai vienu saliekamo māju apmaiņai pret iekārtu un tās rezerves daļām koksnes skaidu plātņu ceļam.

— Bet — kā poļu kolēģi reaģē uz to faktu, ka Līvānu mājām ir paaugstināts toksiskums?

— Ticiet vai ne, viņus tas

uztrauc maz. Mēs no saviem partneriem neko neslēpām, bet nekādas domstarpības neradās. Secinājums ir šāds: toksitātes problēmu vēl nav atrisinājušas arī lielākās ārzemju firmas, un mūsu kombināta produkcija uz kopējā fona izskatās samērā ciešami. Acīmredzot viņi ņēma vērā arī to, ka darbs šajā virzienā vēl turpinās.

— Protokols ir parakstīts. Vai mūsu SPMK celtnieki jau gatavojas savam pirmajam ārzemju komandējumam?

— Pats par sevi saprotams. Šādam braucienam gatavojam gan transportu, gan cilvēkus. Pieredzi, kā būvēt ātri un kvalitatīvi, SPMK celtnieki jau ir uzkrājuši: tā viņi strādāja Slavutičā.

— Tas jūsu uzņēmumam būtībā būs pirmais tiešais ceļš ar ārzemēm...

— Ja neņem vērā to, ka gada sākumā pirmais koksnes skaidu plātņu sūtījums jau aizceļojis uz Itāliju. Esam saņēmuši labas atsauksmes. Gatavojamies noslēgt kontraktu par plātņu piegādi šai zemei vēl lielākos apjomos. Tas dos reālu iespēju iegūt mums tik nepieciešamo valūtu.

— Pilnīgi iespējams, ka jūsu nākamais ārzemju komandējums būs uz Itāliju. Atliek tikai mācīties itāļu valodu. Starp citu, kā jūs sazinājaties ar poļu kolēģiem? Un nobeigumā — tīri «sievšķīgs» jautājums: ko redzējat veikalos?

— Polijā valodas barjera nepastāvēja. Poļu biedri teicami prata izteikt savas domas krieviski. Arī mēs poļu mēlē esam nedaudz ielauzījušies — kā nekā mums taču ir savs «poļu» ceļš. Par veikalos redzēto pastāstīt būs grūtāk. Man tas bija komandējuma brauciens, tādēļ brīvā laika veikalu apmeklēšanai atlika gan labi ja pāris stundas. Vienu gan baspēju ievērot: pirmās nepieciešamības precēm cenas tur ir augstākas nekā pie mums, arī veikalu plaukti nav pārbagāti. Tādēļ vēlreiz uzsveru: daudzas problēmas mums tiešām ir kopīgas. Nebūtu par sliktu tās kopīgi arī risināt.

Intervēja I. KOROĻOVA

Inženieris sākas skolā

Jaunajā mācību gadā ievērojami paplašināsies A. Pelšes Rīgas Politehniskā institūta sadarbība ar republikas vidējām mācību iestādēm. Piemēram, nolemts vienā no Rīgas skolām atvērt savdabīgu sagatavošanas nodalas filiāli. Devītās klases audzēkņus, kas sapņo par inženiera mašīnbūvētāja profesiju, mācīs ne tikai skolotāji, bet arī mūsu republikas lielākās augstskolas pasniedzēji. Ar savām lekcijām viņi papildinās mācību programmas fizikā un matemā-

tikā, iepazīstinās jaunos klausītājus ar teorētiskās mehānikas, materiālu pretestības, robottehnikas un citu speciālo priekšmetu pamatiem, kā arī ar republikas mašīnbūves kompleksa attīstības perspektīvām. Vecāko klašu skolēniem atvērsies augstskolu laboratoriju durvis. Paši zinātkārākie varēs izmēģināt savus spēkus pat pētnieciskajā darbā. Pēc diviem gadiem sekmiņos absolventus automātiski ieskaitīs RPI pirmajā kursā.

— Augstskolas klases dažādās specialitātēs mēs plānojam atvērt arī vairākās citās skolās. — sacīja Rīgas Politehniskā institūta prorektors I. Iljins. — Mēs izskatām arī iespēju organizēt pilnīgi «savu» vidējo mācību iestādi. Protams, institūta štats būs jāpapildina ar tehnikai augstskolai diezgan nepieciešamiem valodas, literatūras un bioloģijas speciālistiem. Taču šie izdevumi atmaksāsies ar uzvi-

— pēc diviem vai trim gadiem mēs saņemsim augstskolas dzīvei labi sagatavotu papildinājumu, kas būs jau izraudzījis profesiju. Tas nozīmē, ka mazāk atskaitīs nesekmiņos, kuru skaits pagaidām vēl arvien ir diezgan liels.

Mēs domājam, ka tuvākajos gados apmēram puse RPI reflektantu apgūs sagatavošanas kursu specializētajās klasēs un skolās. Mēs meklējam arī citas formas darbam ar skolu jaunatni, reizēm pat zināmā mērā riskējam. Piemēram, šogad daudzrīki Latvijas skolēniem izlaiduma eksāmeni bija reizē arī iestādjeksāmeni mūsu institūta. Eksperiments attaisnojās — tika ietaupīti gan abiturientu spēki, gan prāvi materiālie līdzekļi.

V. SMIRNOVS

LATINFORM korespondents

Šodien — svētki propagandistiem

● REVOLUCIONĀRĀ PĀRKĀRTOŠANĀS NAV IESPEJAMA BEZ SABIEDRĪBAS INTELEKTUĀLA UN GARĪGA POTENCIĀLA MAKSIMĀLAS AKTIVĪZESĀNAS (...) BEZ MŪSDIENĪGAS VISAS IZGLĪTĪBAS SISTĒMAS LĪMENA UN TAUTAS VISPĀRĒJĀS UN POLITISKĀS KULTŪRAS CELŠANĀS.

(No PSKP XIX Vissavienības konferences materiāliem)

Sākot jauno mācību gadu

Jaunais mācību gads politiskās izglītības sistēmā sākas ar Vissavienības propagandistu dienu.

Partijas rajona komitejas vārdā gribu sveikt visu propagandistu saimi un novēlēt, lai ikvienam no jums ir sava radošā laboratorija, savi neatkārtājami panēmieni un sava pieeja oratora mākslai, teorētiskās un informācijas bagāžas pilnveidei.

Mēs dzīvojam laikā, kad mostas padomju cilvēku sociālā aktivitāte, kad neizmērojami pieaugusi interese par pagātni, tagadni un nākotnes perspektīvām. Tas rada īpaši labvēlīgu atmosfēru politiskās izglītības darbam. Tieši šādos apstākļos cilvēkiem vajadzīga vaļsirdīga, uzticības pilna saskarsme ar zināšanu speciālistu, propagandistu, mutvārdu agitācijas aktivistu, kompetentu un autoritatīvu cilvēku.

Idejiski politiskās audzināšanas darbs prasa rūpīgu sagatavotību, dziļas zināšanas un, pats galvenais, ciešu pārlicību par savu taisnību un darāmā pareizību. Mūsdienās propagandists ir pārkārtošanās virzītājs. Tāpēc viņam neitīgi jāpilnveido sava meistarība, jāmacās polemizēt sabiedriskās dzīves aktīvas demokratizācijas apstākļos.

Šis mācību gads ir īpatnējs ar to, ka visu pirmo pusgadu klausītāji studēs PSKP XIX Vissavienības konferences materiālus. Nodarbību tematika ir publicēta žurnāla «Politiskā samoobrazovanijs» 12. numura 32. lappusē. Mācības pēc izvēlētās tēmas sāksies tikai gada vidū.

Mācību procesa pamatā ieteikts likt propagandista pārrunu ar klausītājiem, dažādu viedokļu salīdzināšanu, diskusiju, citas aktīvas kolektīvās apspriešanas formas. Paredzēts pastiprināt individuālo darbu ar cilvēkiem. Ir svarīgi iemācīt klausītājiem meklēt un patstāvīgi dziļi iztirzāt dokumentus, uzzināt mācību literatūru, orientēties aktuālajos notikumos, ikdienas dzīves parādībās.

Mūsu rajonā 146 klausītāji mācīsies pēc individuālajiem plāniem. Taču gribas atzīmēt, ka te mums vēl trūkst pienācīgas pieredzes un vajadzīgās metodikas. Gatavu recepšu nav, tās jāmeklē pašiem. Viss šinī ziņā būs atkarīgs no propagandistiem — konsultantiem, kuri sniegs nepieciešamo metodisko palīdzību, bet mācību gada beigās veiks komunistu, kurš strādājis pēc individuālā plāna, atestāciju. Tātad pret partijas mācību vielas apguvi pēc individuālajiem plāniem jāizturas nopietni.

PSKP Centrālās Komitejas 1988. gada februāra plēnumā biedrs M. Gorbačovs uzsvēra: «Lai no kādām pozīcijām mēs nepieietu mūsu ekonomikas, kultūras, sociālās un garīgās dzīves attīstības ceļu noteikšanai, izšķirošais faktors vienmēr būs pats cilvēks, viņa politiskais un intelektuālais veidols, viņa meistarība, patriotisms un internacionālisms, viņa jaunrades spēja, pilsoniskā nostāja un aktivitāte.»

Nodarbības propagandistiem jācenšas pārliecināt ikvienu komunistu par to, cik svarīgi ir partijas idejas un centieni aiznest masās, jo vēl līdz šim brīdim ir cilvēki, kuri netic pārkārtošanās procesam, demokrātijai. Tieši partijai jāveda sociālistiskās apziņas veidošanās procesi sabiedrībā. Tieši partija spēj teorētiski izgaismot, un tās pienākums ir izgaismot jauno sociālistiskās celtniecības posmu, ņemot vērā visu jauno, ko tajā ienes pārkārtošanās.

Apgūstot mūsdienas problēmas, propagandistiem noteikti jābalstās uz K. Marksa, F. Engelsa un V. I. Leņina darbiem, uz to pastāvīgu, padziļinātu studēšanu. Marksisms-leņinisms nav sastingusi, bet gan mūžīgi dzīva mācība, kas attīstās. Visa marksisma-leņinisma teorija jāaplūko saistībā ar reālo situāciju, PSKP un padomju tautas reālo praksi.

Šodien, svētku reizē, no visas sirds gribas pateikties mūsu rajona propagandistiem par viņu apzinīgo un neatlaidīgo darbu darbaļaužu idejiski politiskajā audzināšanā. Viņu vidū ir ne mazums patiesi aizrautīgu cilvēku: A. Mazurs (Rušonas padomju saimniecība), F. Livmanis (Preiļu 1. vidusskola), N. Pomazanska (Līvānu 2. vidusskola), J. Baiba (Preiļu SCO), E. Daģis (sakaru mezģis), T. Pirogova (Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināts). Viņi ne tikai politiski izglīto cilvēkus, bet arī aktīvi īsteno partijas kursu uz pārkārtošanos.

Visvairāk atzinības vārdus ir pelnijuši mūsu propagandisti V. Maksimova (Leņina kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre), O. Hļebņikovs (Preiļu 2. vidusskolas direktors), L. Vindelis (Oškalna kolhoza galvenais grāmatvedis), V. Samohvalova (Preiļu 21. PMK politiskās izglītības kabineta vadītāja), kuri uzņēmušies rajona semināru vadīšanu.

Svētku sveiciens tiem 50 mūsu labākajiem propagandistiem, kuri šodien viesojas pie saviem sociālistiskās sacensības partneriem Jēkabpils rajonā.

Uz propagandistu pleciem gulstas jaunā darba cēliena smagums. No tā, kā jūs uzsāksiet mācību gadu, būs atkarīgs viss turpmākais veikums. Tāpēc — vairāk atklātuma gaismas starp jums un jūsu klausītājiem!

A. PASTORE,

Latvijas KP rajona komitejas politiskās izglītības kabineta vadītāja

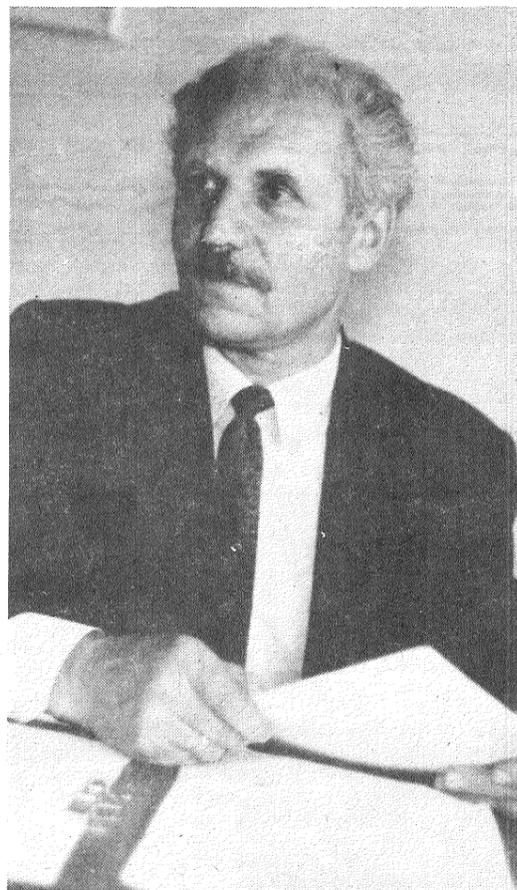

● Katru gadu propagandistu saimi papildina jauni šī darba veicēji. Šogad Līvānu 1. vidusskolā propagandista gaitas sāk vēstures skolotājs Andris Pakers (attēla otrais no labās). Andris ir Vārkavas vidusskolas kādreizējais absolvents. Grūtājā, bet radošā meklējumu pilnajā propagandista ceļā darbaudzinātāja viņam būs skolas direktore Astrīda Nikitova.

● Cik mums ir tādu cilvēku, kuri propagandista gaitas aizvadījuši vairākus desmitus gadu? Ne mazums. Un viens no viņiem — Alberts Mazurs (attēls pa kreisi), kurš Rušonas padomju saimniecībā propagandista pienākumus veic jau vairāk nekā 30 gadus. Viņam tagad ir gan pieredze, gan erudīcija, gan autoritāte. Viņš ir cilvēks, kurš, būdams propagandists, allaž atrod laiku pārrunām un diskusijām ar saviem klausītājiem, kurš prot kopīgi ar viņiem meklēt un atrast atbildes uz vissarežģītākajiem šodienas jautājumiem.

● Rajona agrorūpniecības apvienības priekšsēdētāja vietnieks ekonomikas un plānošanas jautājumos Ivans Jeršovs (apakšējais attēls) tagadējais saimniekošanas apstākļos veic lielu darbu, lai ar jaunajām ekonomiskajām metodēm iepazīstinātu saimniecību vadītājus, galvenos un vidējā posma speciālistus, partijas pirmorganizāciju sekretārus un arodkomiteju priekšsēdētājus.

● Anatolijs Sabanskis (kolhozagrofirma «Krasnij Oktjabrj») ir propagandists ar 15 gadu ilgu stāžu. Vadot nodarbības, viņš lielu uzmanību pievērš aktīvas apmācības formām un metodēm, iesaista klausītājus konkrētu ekonomisku jautājumu analizēšanā, dod viņiem konkrētus praktiskus uzdevumus.

J. SILICKA foto

Dzejas diena Jasmuižā

Jauns posms latviešu tautas kultūras vēsturē sākās pagājušā gadsimta otrajā pusē, kad par tautas izglītību, latviešu valodu, par literatūras un mākslas attīstību sāka cīnīties jaunlatvieši. Viņi modināja interesi par tautas pagātni, par tās materiālo un garīgo kultūru. Radās jaunas kultūras dzīves formas, attīstījās latviešu profesionālā literatūra, teātris, mūzika un māksla.

Uz tautas daiļrades pamata izauga latviešu mūzika, attīstījās tās pamatzāns — kordziesma. Visā Latvijā dibinājās kori, tika organizēti dziesmu svētki.

Pirmie vispārējie dziesmu svētki notika Rīgā 1873. gadā, Otrie — 1880. gadā, Trešie — 1888. gadā.

Latviešu tautas atmodas laikam bija veltīts Dzejas dienu pasākums Jasmuižā. Īpaši uzsvērot Raina reālistiskā, kritiski satīriskā krājuma «Apdziedāšanas dziesmas III vispārīgiem latvju dziesmu svētkiem» simtgadi.

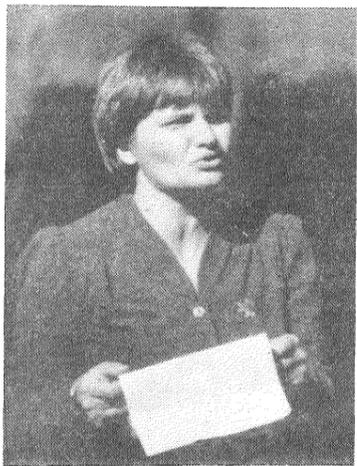
Tuvāk ar šo laiku un šī posma Raini (kāds dzejnieks bija jaunībā, ko rakstīja, ko domāja un juta) pasākuma apmeklētājus iepazīstināja literatūrzinātniece Janīna Kursīte.

Preiļu 1. vidusskolas skolotāji S. Bērziņa un A. Pošeiko aizrautīgi un drastiski skandēja Raina sacerētās apdziedāšanas dziesmas.

19. gadsimta otrās puses mūzikas un kultūras dzīves norišu un personību (J. Cimzes, J. Vītola u. c.) ieguldījumu latviešu tautas muzikālās kultūras attīstībā savā stāstījumā atspoguļoja muzikoloģe Dagmāra Purva.

Koncertēja J. Vītola Latvijas Valsts konservatorijas mācību koris. Topošo kordiriģentu izpilddījumā skandēja tautas dziesmu apdares, J. Vītola, E. Melngaila, P. Barisona, J. Medina oriģināldziesmas. Gaišas un pacilājošas. Tautas apziņā vienmēr svētās.

Savu dzeju — patiesu un smeldošu — no cikla par Lat-

gali un Latgales novada likteņgadiem lasīja A. Rancāne.

E. Pelša «uznāciens» bija jau neklīgs, un visiem bija jāpasmaida, taču dzeja — kā allaž — nopietna, un tajā bija jāieklaušās.

Dzejas dienu sarīkojums Jasmuižā izskanēja ar Raina vārdu. Tikai šoreiz — ar topošo dzejnieka, ar agrinā Raina vārdu. Ar skatu atpakaļ uz 1888. gadu. Un, ar patiesu baudījumu īstenajiem latviešu dzejas un mūzikas cienītājiem.

S. JOKSTE

ATTELOS: J. Kursīte (augšējais attēls) un D. Purva.

J. SILICKA foto

Novadnieka jubileja

Jurim Pabērzam — 70

Iepriekšējā saulainā sestdienā daļai mūsu rajona cilvēku — Vanagos un Rožkalnos — pagāja zem Pabērzu dzimtas zīmes. Seit tika mestas laipas laikā no tēva dzīves un aktīvas darbības posma līdz otram Jurim — dēlam, kurš atskatījās uz 70 mūža gadiem.

Sarunā, kurā piedalījās arī dzejnieki Andris Vējāns un Pēteris Jurciņš, tika skartas gan vēstures problēmas un Latgales literatūras pirmsākumi, gan Latvijas atkalapvienošanās, latgalešu dialekta, gan citi jautājumi.

Vanagu astoņgadīgajā skolā cietinūs sirsnīgi sagaidīja pedagogi, skolēni un ciema iedzīvotāji, kas bija atlikuši sānis ikdienas darbus, lai mirkli pavaldītu kopā ar dzeju, padomātu par to, kādā laikā, vietā un kā dzīvojam. Un cerams, ka šī tikšanās deva vielu pārdomām, īpaši pēc A. Vējāna sirsnīgajiem vārdiem, ka jāapzinās sava vērtība, jālepojas ar dzimto vietu, tiem krietnajiem cilvēkiem, kam šūpulis kārts Vanagu, Vārkavas pusē — Latgalē.

Rožkalnu ciemā Pabērzu dzimtu uzņēma kā labus draugus, jo pirmā lielākā iepazīšanās notika jau pērn, kad rožkalnieši daudz jauna uzzināja par Juri Pabēzru — tēvu.

Šoreiz goda krēslā — dēls. Viesus sveica Rožkalnu ciema jaunizveidotā lauku kapela, kurā daudziem par pārsteigumu spēlēja arī kolhoza «Dzintars» priekšsēdētājs Stanislavs Malnācs, Riebinu ciema etnogrāfiskā ansambļa dalībnieces. Jubilāra dzimto ciemu — Aglonu — pārstāvēja un viņu sirsnīgi sveica kultūras nama direktore Janīna Streike un Greižu ģimenes ansamblis (māte ar divām meitām). Apsveicēju vidū bija arī Rožkalnu ciema, kolhoza «Dzintars», rajona kultūras nodaļas, Rīmicānu astoņgadīgās un Vārkavas vidusskolas pārstāvji.

Par jubilāru un viņa dzimtu stāstīja dzejnieki A. Vējāns un P. Jurciņš, skandēja dzeja autoru lasījumā. J. Pabērza-seniora vārsmas runāja P. Jurciņš. Jubilārs savukārt atsauca at-

miņā laiku pirms 30 gadiem, kad notika Latgales kultūras nedēļa Rīgā. Viņam, vienam no aktīvākajiem tās organizatoriem, bija uzticēta dramatisko kolektīvu atlase. Toreiz bijušas iecerētas arī Kurzemes un Vidzemes kultūras nedēļas, kuras diemžēl nenotika. Iemesls tagad nevienam vairs nav noslēpums.

Un tā — Latgale bija vienīgais novads, kurš paguva reprezentēties Rīgā, pierādot, ka arī Latgalē ir kultūra, ir kori, ievērojamas cienīgi dramatiske kolektīvi (vairākus Līvānu dramatiske kolektīva locekļus pat aicināja kļūt par profesionāliem aktieriem, studijas konservatorijā uzsāka Preiļu dramatiske kolektīva dalībnieks Jānis Streičs). Latgales keramika. Daudzi šie labie sākami ir attīstījušies līdz mūsdienām: par spīti grūtībām, par spīti tiem šauri domājošiem cilvēkiem mūsu republikā, kuri ar vāji slēptu nicinājumu noskatās uz Latgales pusi.

Tāpēc — paldies Latgales kultūras atmodas rosinātājiem. Arī jubilāram par veikto!

Cieņini pabija arī J. Pabērza-tēva mājās, kur nolika ziedus pie piemēnas plāksnes vienam no Latgales atmodas kustības darbiniekiem — rakstniekam un juristam Jurim Pabērzam.

M. LIVDANE,

rajona izpildkomitejas kultūras nodaļas vadītāja

Redaktors P. PIZELIS

Sludinājumi

Līdzjūtības

PĀRDOD darba zirgu Rēzeknes rajonā, Maltā, Saules ielā 20.

PĀRDOD grūsnu teli Lenina kolhozā, Sondoros. Dzeriņā.

JĒKABPILS

8. AUTOKOMBINĀTAM

darbam Līvānu garāžā vajadzīgi «C», «E» kategorijas šoferi.

Pieteikties kadru daļā — Jēkabpili, Rīgas ielā 224, tālrunis 21196.

JĒKABPILS

AUTOBUSU PARKS

aicina darbā Preiļu filiālē kurinātājus, gāzes un elektrometinātāju.

Izziņas pa tālruni 22117. Autobusu parka administrācija

Steidzami vajadzīgi:

autoatslēdznieks, strādnieki pilsētas labiekārtošanas darbiem.

Pieteikties darbā iekārtošanas birojā. Tālrunis — 23100.

Klusi skumjās noliecam galvas par mūsu čaklā un ilggadējā darbinieka JĀNA ZUKUĻA pērago aiziešanu mūža mierā un izsakām līdzjūtību viņa ģimenei. Lenina kolhoza mehanizatoru kolektīvs

Saule nenodzisa, Palika arī pasaule visa, Tikai cilvēks gāja, projām gāja Uz zemes mājām. (D. Avotina)

Dalām bēdu smagumu ar piederīgajiem, kad pēdējie ziedi gulst uz JĀNA ŪSANA kapa. M. Gorkija kolhoza arodkomiteja

Cilvēka mūžs tik līdzīgs ir dziesmai, Kas ieskanas klusi, bieaug spēkā aizvien, Tad varenī plūst — ar tālumiem tiek, Tad norimst un izskan, paliek atbalss vien... (A. Imermanis)

Skumju brīdī esam kopā ar JĀNA KAZIMIRA d. ŪSANA piederīgajiem, izvadot viņu pēdējā gaitā. M. Gorkija kolhoza valde

Ilgu mūžu nodzīvoji, Daudz darbinu padarīji, Lai nu viegli zemes mātē Pārklāj smilšu paladziņu. (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem sakarā ar FRANCISKAS MICULES nāvi. M. Gorkija kolhoza valde

Runājiet ar mani klusi, Saudzīgāk kā citu dienu, Sodien sirds man palikusi Smagāka par sāpi vienu. (E. Zāļīte)

Skumju brīdī esam kopā ar Ināru Puzāku, izvadot TEVU kapu kalniņā. Konditorejas ceha kolektīvs

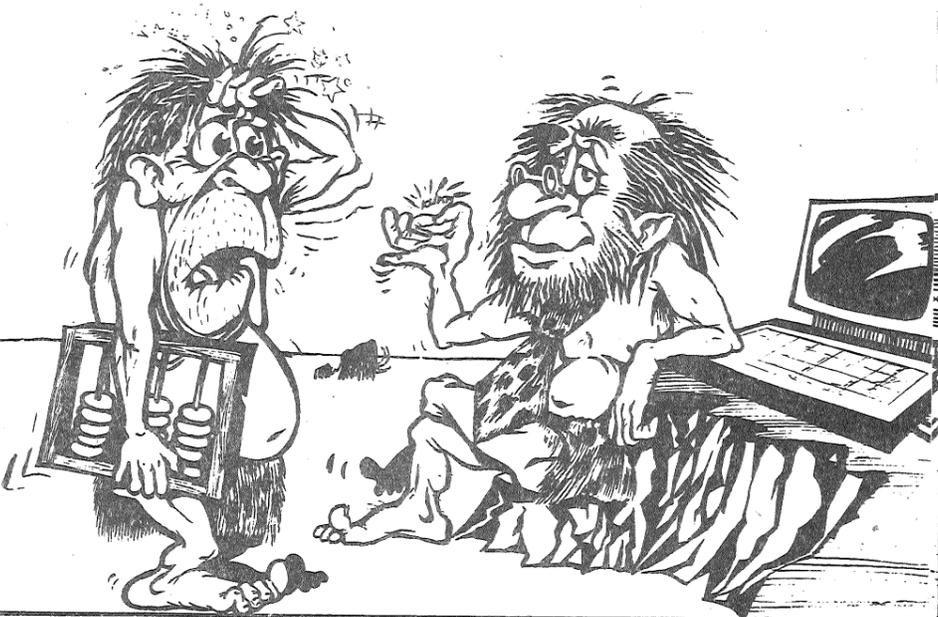
Sāp sirds, no tēva šķīroties, Kad viņa taka smilšu kalnā iet. (J. Rūsiņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību Inārai Puzākai sakarā ar TEVA nāvi. Mājas kaimiņi

SPEKTRS

Kur var aizņemties idejas?

Rīgā, V. Lāča ielā 4

JAUNATNES ZINĀTNISKI TEHNISKĀS JAUNRADES CENTRS «SPEKTRS»

risina problēmas, kas saistītas ar uzņēmumu veidošanu vai rekonstrukciju, sniedz metodiskus norādījumus to pārīšanai uz saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanas, risina tehniskās pārkārtošanās jautājumus, ievērojot tirgus ekonomiskās likumsakarības un visu, kas saistīts ar patentiem.

Vai centrs uzņemsies jūsu problēmas risināšanu? To var noskaidrot pa tālruni 320758 vai 320011!

«SPEKTRS»

ir valsts organizācija — starpnieks, kas pēc līguma veic

- dažādus konstruēšanas, zinātniski pētnieciskos, tehnoloģiskos un projektēšanas darbus;

- izstrādā programmas dažādu tipu ESM;

- veic patentu pārbaudi un noformē pieteikumus paredzamajiem izgudrojumiem;

- izstrādā ieviešanai ražošanā jaunus tautas patēriņa preču veidus.

«SPEKTRS»

garantē augstu darba kvalitāti visisāmajos termiņos, jo ta radošie kolektīvi strādā pēc konkursa sistēmas.

Pasūtījumus pieņem arī pa pastu pēc iepriekšminētās adreses, indekss — 226010.

Rīgas jaunatnes zinātniski tehniskās jaunrades centrs «Spektrs»
Latvijas reklāmas aģentūra

LEŅINA KAROVS

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PCP Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Metiens 14073 eks. (latv. val. 10001 eks., krievu val. 4072 eks.). Indekss 68169. Pas. 1347.